

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 13.12.2005
KOM(2005) 646 galutinis

2005/0260 (COD)

Pasiūlymas

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA, IŠ DALIES KEIČIANTI
TARYBOS DIREKTYVĄ 89/552/EEB**

**dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su
televizijos programų transliavimu, derinimo**

(pateikta Komisijos)

{SEK(2005) 1625}

{SEK(2005) 1626}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Europos televizijos paslaugų rinka smarkiai pasikeitė dėl technologijų ir rinkų konvergencijos. „Tradicinės“ televizijos programų transliavimo paslaugos ir toliau reglamentuojamos taikant devintojo ir dešimtojo dešimtmečių reglamentavimo metodą. Nors šis metodas buvo nepaprastai sėkmingas plečiant garso ir vaizdo paslaugų rinką Europos Sąjungoje, jis nėra pritaikytas prie vis didėjančios garso ir vaizdo paslaugų pasiūlos vartotojams skaitmeniniame amžiuje. Tuo pat metu programų transliuotojai turi vis labiau konkuruoti su kitais linijinių paslaugų teikėjais kitose srityse ir nelinejinių (užsakomųjų) paslaugų teikėjais, siūlančiais toki patį ar panašų garso ir vaizdo turinį, tačiau veikiančiais skirtingoje reglamentavimo aplinkoje. Tai sukuria nevienodas konkurencijos sąlygas garso ir vaizdo turinio transliavimo srityje. Todėl, vadovaujantis „geresnio reglamentavimo“ principais, reikalingas naujas požiūris.

- **Bendrosios aplinkybės**

Atsižvelgdama į technologijų ir rinkos plėtrą ir siekdama pagerinti Europos pramonės konkurencingumą informacijos ir ryšių technologijų bei priemonių srityje, Komisija nusprendė pradėti televizijos programų transliavimo dabartinės reglamentavimo sistemos persvarstymą. Garso ir vaizdo paslaugų bendroje rinkoje teisinės sistemos modernizavimas – sudėtinė Komisijos įsipareigojimo tobulinti reglamentavimą dalis. Tuo pat metu šis tikslas padeda įgyvendinti Lisabonos darbotvarkę ir yra gyvybiškai svarbi birželio mėn. Komisijos priimtos naujosios 2010 politikos strategijos dalis. Be to, jis atitinka gegužės mėnesį Komisijos priimto komunikato dėl spartesnio perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo tikslus.

Vadovaudamasi prie Direktyvos 89/552/EEB „Televizija be sienų“ taikymo ketvirtosios ataskaitos¹ pridėta darbo programa, 2003 m. Komisija pradėjo pirmąjį konsultacijų etapą dėl Tarybos direktyvos 89/552/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/36/EB, (Televizijos be dienų direktyva – TBS direktyva) persvarstymo, įskaitant viešą svarstymą ir konsultacijas raštu. Šios pirmosios konsultacijos išvadas Komisija pateikė komunikate dėl Europos vaizdo ir garso politikos reguliavimo ateities². Priėmus šį komunikatą, buvo sukurtos tikslinės grupės, kurių tikslas – kartu su ekspertais detaliau aptarti tam tikrus klausimus.

Tikslinių grupių darbo rezultatai buvo pateikti valstybėms narėms gegužės 30–31 d. Liuksemburge vykusiame seminare ir apibendrinti nagrinėtų klausimų dokumentuose („issues papers“), kuriuos Komisija paskelbė 2005 m. liepos mėn. Antruoju konsultacijų etapu Komisija sulaukė nuomonių iš daugiau nei 200 suinteresuotųjų šalių iš visų sektorių, įskaitant pilietinės visuomenės ir pramonės atstovus.

Nagrinėtų klausimų dokumentai ir konsultacijų metu gauti dokumentai tapo pagrindu rengiant garso ir vaizdo konferenciją, kuri, bendradarbiaujant su pirmininkaujančia JK,

¹ KOM(2002) 778.

² KOM(2003) 784.

buvo organizuota 2005 m. rugsėjį Liverpulyje. Šia konferencija buvo baigta diskusija ir konsultacijos.

Pagrindinė šių debatų išvada buvo tokia, kad palikus Televizijos be sienų direktyvą tokią, kokia ji yra dabar, dar labiau padidėtų nepateisinami skirtumai įvairių panašaus ar tokio pat žiniasklaidos turinio transliavimo formų reglamentavimo srityje, todėl reikia imtis veiksmų ES lygiu, kad būtų galima padidinti teisinį aiškumą ir užtikrinti geriausias sektoriaus konkurencingumo sąlygas.

Šio pasiūlymo tikslas – užtikrinti, kad užsakomųjų garso ir vaizdo perdavimo paslaugų teikėjai valstybėse narėse galėtų visapusiškai pasinaudoti vidaus rinkos privalumais taikant kilmės šalies vykdomo reglamentavimo principą. Tai padidintų bendrą teisinį aiškumą visiems garso ir vaizdo paslaugų teikėjams ES.

Šiuo atveju laikomasi technologinio neutralumo principo. Iš tiesų, naujos taisyklės garso ir vaizdo politikos srityje neturėtų diskriminuoti skirtingų platformų, naudojamų panašiam turiniui perduoti, ir turėtų sukurti vienodas sąlygas sąžiningai konkurencijai, taip pat padidinti konkurenciją tarp skirtingų operatorių, tuo pat metu sudarydamos palankias sąlygas naujoms paslaugoms.

Tuo pat metu, atsižvelgiant į technologijų, rinkos ir vartotojų elgesio (padidėjusias jų pasirinkimo galimybes ir atsakomybę) raidą ir siekiant suderinamumo su bendros svarbos tikslais, taisyklės, reglamentuojančios linijines garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas, turėtų būti lankstesnės, ypač reklamos srityje.

Apibendrinant, Komisijos pasiūlymo tikslas – modernizuoti ir supaprastinti transliavimo arba linijinių paslaugų reglamentavimo sistemą ir nustatyti minimalias taisykles nelinijinėms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms.

- **Pasiūlymo srityje priimtos nuostatos**

Tarybos direktyva 89/552/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/36/EB, yra susijusi su „televizijos programų transliavimu“. Šiuo pasiūlymu iš dalies keičiamos Televizijos be sienų direktyvos, siekiant nustatyti modernesnę ir lankstesnę televizijos programų transliavimo reglamentavimo sistemą, įskaitant kitas linijines (reguliarias) garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas, ir nustatyti minimalias taisykles nelinijinėms (užsakomosioms) garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Šis pasiūlymas papildo esamus ES teisės aktus, ypač Direktyvą 2000/31/EB dėl elektroninės komercijos, kuri taip pat susijusi su užsakomosiomis paslaugomis. Pagal Direktyvą 2000/31/EB valstybėms narėms leidžiama nukrypti nuo kilmės šalies principo dėl tam tikrų su viešąja politika susijusių priežasčių. Šios nuostatos rezultatas yra toks, kad užsakomosioms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms gali būti taikomos skirtingos taisyklės, reglamentuojančios transliuojamą turinį skirtingose valstybėse narėse (Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 4 dalis). Be to, Direktyvoje 2000/31/EB nepaminti tokie viešosios politikos klausimai, kaip nepilnamečių apsauga ar pagarba žmogaus orumui; šiame pasiūlyme numatytas minimalus šių klausimų koordinavimas garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų srityje. Direktyva 2005/29/EB susijusi su nesąžininga komercine praktika, pavyzdžiui, klaidinančia ar agresyvia

veikla visoje žiniasklaidoje, o šioje direktyvoje pateikiamos konkrečios nuostatos dėl komercinių pranešimų, taikomos garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms.

Direktyva 2003/33/EB draudžia cigarečių ir kitų tabako produktų reklamą spaudoje ir kituose spausdintuose leidiniuose, radijo programose ir informacinės visuomenės paslaugose. Ji taip pat draudžia tabako kompanijoms remti radijo programas ir tarptautinius renginius. Be to, Direktyvos 2003/33/EB 14 konstatuojamojoje dalyje aiškiai teigiama, kad Televizijos be sienų direktyva draudžia visas tiesioginių ar netiesioginių komercinių garso ir vaizdo pranešimų, skirtų cigarečių ir kitų tabako produktų reklamai, formas televizijoje; priėmus šį pasiūlymą, toks draudimas būtų taikomas visoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms.

Šiame pasiūlyme visapusiškai atsižvelgiama į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 11 straipsnyje, pripažįstamas pagrindines teises ir principus. Šiuo atžvilgiu šis pasiūlymas jokių būdu netrukdo valstybėms narėms taikyti savo konstitucinių nuostatų dėl spaudos laisvės ir laisvės reikšti savo mintis bei įsitikinimus žiniasklaidoje.

2) KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

• Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų metodai, pagrindiniai analizuoti sektoriai ir bendras respondentų aprašymas

Pirmoji vieša konsultacija buvo surengta 2003 m. Komisija paskelbė diskusijų dokumentus savo tinklavietėje ir pakvietė suinteresuotąsias šalis iki 2003 m. liepos 15 d. pateikti raštiškus pasiūlymus. Komisija gavo daugiau nei 150 raštiškų pasiūlymų (maždaug 1350 lapų) iš visų suinteresuotųjų šalių (privačių ir visuomeninių transliuotojų, reguliavimo institucijų, laidų rengėjų, autorių teisių savininkų) ir iš daugelio valstybių narių. Vėliau buvo organizuota keletas viešųjų svarstymų.

Komisijos komunikate dėl Europos vaizdo ir garso politikos reguliavimo ateities (COM(2003) 784, 2003.12.15) buvo pateiktos šio pirmojo konsultacijų etapo išvados ir buvo sukurtos trys tikslinės grupės, kurios kartu su ekspertais turėjo aptarti i) būsimo reglamentavimo apimtį, ii) tinkamas televizijos reklamą reglamentuojančias taisykles ir iii) teisę gauti informaciją (trumpus pranešimus).

Tikslinių grupių diskusijų rezultatai buvo apibendrinti nagrinėtų klausimų dokumentuose, kurie buvo paskelbti 2005 m. liepos mėn. kartu su pirmininkaujančia JK organizavus garso ir vaizdo konferenciją. Šiuo antruoju konsultacijų etapu Komisija gavo komentarus iš daugiau nei 200 suinteresuotųjų šalių, įskaitant IRT bendroves, telekomunikacijų operatorius ir interneto paslaugų teikėjus. Konsultacijos sukėlė plačias visų suinteresuotųjų šalių diskusijas svarbiausiais klausimais, kurios baigėsi Liverpulio konferencijoje 2005 m. rugsėjo mėn.

2005 m. viešos konsultacijos buvo rengiamos internetu nuo 2005 m. liepos 11 d. iki 2005 m. rugsėjo 5 d. Komisija gavo atsakymus iš 206 suinteresuotųjų šalių.

Abiejų konsultacijų rezultatai pateikiami Komisijos tinklavietėje:

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/review-twtf2003/contribution.htm>

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/revision-tvtf2005/2005-contribution.htm>

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Būsimo reglamentavimo apimtis

Po diskusijų tapo aišku, kad technologinio neutralumo principas yra labai svarbus. Valstybės narės, vartotojų organizacijos ir visuomeniniai transliuotojai remia siūlymą persvarstyti televizijos turinio taisykles, kurios sudaro dalį išsamios visų garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų reglamentavimo sistemos. Tačiau visos šalys sutinka, kad horizontalus metodas turinio atžvilgiu gali būti sėkmingas tik tuomet, jei linijinėms ir nelinijinėms paslaugoms bus taikoma dviejų pakopų taisyklių sistema.

Daugumos konsultacijų dalyvių nuomone linijinių ir nelinijinių paslaugų atskyrimas yra veiksmingas į ateitį orientuotas teisinio apibrėžtumo pagrindas.

Reklama

Kiekybinių taisyklių atžvilgiu svarstyta galimybė numatyti lankstesnes taisykles, reglamentuojančias reklamos intarpus ir reklamos trukmę per dieną. Šią idėją plačiai rėmė pramonė, tam tikru mastu visuomeniniai transliuotojai ir kai kurios valstybės narės.

Dauguma suinteresuotųjų šalių pabrėžė bendro reguliavimo ir saviregulavimo svarbą reklamos srityje.

Nepilnamečių ir žmogaus orumo apsauga

Kalbant apie nepilnamečių apsaugą ir neapykantos kurstymą, didžioji dauguma pritaria dabartinėms Televizijos be sienų direktyvos nuostatomis. Valstybės narės, visuomeniniai transliuotojai, religinės organizacijos ir vartotojų bei žiūrovų organizacijos išsakė nuomonę, kad šios vertybių nuostatos turėtų būti taikomos ne tik tradicinei televizijai, bet ir nelinijinėms paslaugoms.

Kultūrų įvairovė

Nors iš esmės pritariama tikslui kurti dinamišką Europos garso ir vaizdo paslaugų sektorių, atspindintį kultūrų įvairovę, aišku tai, kad transliavimo laiko kvotos nepriimtinos užsakomųjų paslaugų pasaulyje. Kita vertus, pripažįstama, kad direktyvoje turėtų būti numatytas ir išsamiai reglamentuotas laisvas nelinijinių paslaugų judėjimas vidaus rinkoje.

Teisė gauti informaciją ir trumpas ištraukas

Įvairių suinteresuotųjų šalių požiūris į teisę gauti informaciją ir trumpas ištraukas skiriasi: viena vertus, tam tikros suinteresuotosios šalys teigia, kad reguliavimo sistemų nebūtina suderinti Europos lygiu; kita vertus, visuomeniniai transliuotojai mano, kad dabartinės derybų sąlygos nepadedą gauti trumpų programų ištraukų, todėl būtų

naudinga įtraukti tokią nuostatą į direktyvą.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Aptariamos mokslo ir (arba) tyrimo sritys

- kontrolės priemonių poveikio televizijos reklamos rinkoms Europos Sąjungos valstybėse narėse lyginamoji studija (*Carat*);
- Bendrijos ir nacionalinių priemonių, skirtų televizijos programų platinimui ir kūrimui remti, poveikio tyrimas (*David Graham and Associated Ltd.*);
- bendro reguliavimo priemonių žiniasklaidos sektoriuje tyrimas (*Hans Bredow Institut*);
- taisyklių dėl televizijos reklamos, finansinės paramos ir teleparduotuvų taikymo tyrimas (*Audimetrie*);
- poveikio vertinimas (*Rand*).

Naudojama metodika

Lyginamoji analizė, statistiniai tyrimai, kokybinis interviu, bibliografinis tyrimas, faktų ir statistinių duomenų rinkimas, atsižvelgiant į ekonominius parametrus bei technologinius veiksnius.

Pagrindinės organizacijos ir (arba) ekspertai, su kuriais buvo konsultuotasi

Focus Groups, Carat, RAND, David Graham and Associated Ltd., Hans Bredow Institut, S.A. Audimetrie ir visos dviejose viešose konsultacijose dalyvavusios suinteresuotosios šalys.

Gautų ir panaudotų patarimų santrauka

Potencialiai rimtų pavojų su negrįžtamomis pasekmėmis nebuvo paminėta.

- Priemonių, skirtų televizijos programų platinimui ir kūrimui remti, poveikio tyrimas patvirtina, kad Televizijos be sienų direktyvos 4 ir 5 straipsniai užtikrino pakankamą ir stabilų Europos ir nepriklausomų kūrėjų kūrinų rėmimą ir kultūrų įvairovę. Įsigaliojus direktyvai, jie turėjo teigiamos įtakos ne tik tam, kad Europos kūriniai būtų dažniau įtraukiami į Europos televizijų programas, bet ir kultūriniais bei ekonominiams aspektams.

- Televizijos reklamos rinkos reguliavimo poveikis (TBS direktyvos 10–20 straipsniai): transliuotojai ragina supaprastinti ar net panaikinti 11 straipsnį, kuris, jų nuomone, yra per daug sudėtingas. Reklamos intarpų skaičius yra mažesnis tose šalyse, kuriose taikomas griežtesnis reguliavimas, ir didesnis nereguliuojamose rinkose. Analizė rodo, kad 18 straipsnyje numatyti apribojimai užtikrina tinkamą vartotojų apsaugos ir rinkos poreikių pusiausvyrą. Prekių rodymo programose atvejais, aiški ir tiksli informacija visuomenei apie reklamuojamos prekės pateikimą programoje gali padėti išvengti

reklamos priskyrimo paslėptai reklamai.

Ekspertų patarimų paskelbimas visuomenei

Informacinės visuomenės ir žiniasklaidos GD tinklavietėje:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

• **Poveikio vertinimas**

Atliekant TBS direktyvos persvarstymą, yra penkios pasirinkimo galimybės:

(1) Direktyvos panaikinimas

Garso ir vaizdo paslaugų rinkos, nepilnamečių apsaugos, žmogaus orumo, vartotojų apsaugos ir viešosios tvarkos užtikrinimo atžvilgiu, taip pat kultūrinės įvairovės skatinimo atžvilgiu direktyvos panaikinimas reikštų, kad būtų taikomos tik nacionalinės taisyklės ir kilmės šalies principas nebūtų taikomas jokiems transliuotojams.

(2) Direktyvos nekeisti

Atliekant poveikio vertinimą visuomet reikia numatyti, kokia bus situacija nepadarius jokių pakeitimų (*status quo*). Tai suteikia pagrindą palyginti skirtingo poveikio vertinimus.

(3) Į tam tikras sritis orientuoti pakeitimai ir teksto patikslinimas

Ši direktyva būtų persvarstyta siekiant atnaujinti apibrėžimus atsižvelgiant į Europos Bendrijų Teisingumo Teismo precedentų teisę ir paaiškinti, kad direktyva taikoma visoms į televizijos paslaugas panašioms linijinėms paslaugoms. Direktyva nebūtų taikoma nelinijinėms paslaugoms.

(4) Išsami sistema, kurioje diferencijuojamos linijinės ir nelinijinės paslaugos

Šia direktyva būtų sukurta išsami reguliavimo sistema, apimanti visas garso ir vaizdo turinio elektroninio perdavimo formas, tačiau skirtingų tipų paslaugoms (būtent linijinėms ir nelinijinėms) būtų taikomos skirtingos taisyklės. Nelinijinėms paslaugoms būtų taikomos tik minimalios pagrindinės taisyklės.

(5) Visiškas suderinimas taikant vienodas taisykles linijinėms ir nelinijinėms paslaugoms

Tam reikėtų priimti garso ir vaizdo turinio paslaugų direktyvą, kurioje būtų numatyti vienodi reikalavimai visų tipų paslaugoms. Kiekviena šios direktyvos nuostata – nuo kilmės šalies principo iki reikalavimų Europos ir nepriklausomų kūrėjų kūriniais – būtų vienodai taikoma visiems linijinių ir nelinijinių paslaugų teikėjams.

Atliekant poveikio vertinimą buvo išsamiai išnagrinėtos 2, 3 ir 4 galimybės.

Direktyvos panaikinimas (1 galimybė) nebūtų naudingas nei operatoriams, kurie nebegalėtų veikti koordinuotoje ir atviroje Europos garso ir vaizdo paslaugų rinkoje,

nei vartotojams, kurie prarastų galimybę naudotis daugybe garso ir vaizdo paslaugų, atitinkančių minimalius kokybės standartus nepriklausomai nuo kilmės šalies (valstybės narės). Iš esmės 1 skyriuje minėtų išsamųjų viešųjų konsultacijų metu nei viena iš suinteresuotųjų šalių nepateikė panašaus siūlymo. Dėl šių priežasčių 1 galimybė nėra praktiška ir todėl nenagrinėjama atliekant poveikio vertinimą.

5 galimybė numato visišką suderinimą viso garso ir vaizdo sektoriaus lygiu. Ji taip pat nebuvo nagrinėta, nes dabartinėmis aplinkybėmis (labai diversifikuotame, sparčiai kintančiame sektoriuje, kuriame susiduria įvairūs ekonominiai, politiniai, socialiniai ir kultūriniai interesai) artimiausioje ateityje šios galimybės neįmanoma įgyvendinti. Be to, nei viena iš suinteresuotųjų šalių nepateikė panašaus siūlymo.

Buvo nustatyta, kad devynios pagrindinės suinteresuotųjų šalių grupės, valstybių narių administracijos ir Komisija yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su TBS direktyva pagrįstų taisyklių įgyvendinimu ar jų persvarstymu. Šioms suinteresuotosioms šalims išsamios poveikio analizės santrauka pateikiama lentelėse, kuriose aptariamos trys pirmiau minėtos veiksmų galimybės, atsižvelgiant į pagrindinius viešų diskusijų metu aptartus klausimus (žr. priedą).

Analizė parodė, kad *status-quo* variantas (2 galimybė) turėtų neigiamų pasekmių nemažam suinteresuotųjų šalių skaičiui. Tik keletui suinteresuotųjų šalių būtų naudinga iš viso nekeisti direktyvos.

Remiantis analize, 3 galimybė dėl ribotos taikymo apimties turėtų įtakos mažesniai suinteresuotųjų šalių skaičiui, o ją įgyvendinus rizikos ir naudos pusiausvyra pagerėtų tik keletui suinteresuotųjų šalių. Pasirinkus šią galimybę, kai kurioms iš jų iš esmės nesikeistų bendri reikalavimai, o nedideliame suinteresuotųjų šalių skaičiui ši galimybė reikštų teigiamus pokyčius.

Pasirinkus išsamios reguliavimo sistemos, kurioje diferencijuojamos linijinės ir nelinijinės paslaugos, galimybę, pagal suinteresuotųjų šalių, kurioms išsamus direktyvos persvarstymas būtų naudingas arba nenaudingas, skaičių rezultatai būtų beveik priešingi *status-quo* variantui. Nors didžioji dauguma suinteresuotųjų šalių nepajustų pasikeitusių sąlygų, ši galimybė labai pagerintų daugelio suinteresuotųjų šalių situaciją. Tik keletu atvejų sąlygos pablogėtų, jei pasitvirtintų tam tikros hipotezės.

Komisija atliko poveikio vertinimą vadovaudamasi darbo programa, jo ataskaita pridedama prie siūlomo teisės akto projekto ir bus pateikta Informacinės visuomenės ir žiniasklaidos GD tinklavietėje:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm.

3) TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

- Dalinis direktyvos pakeitimas

- Bendros minimalios taisyklės visoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms (įskaitant nelinijines paslaugas)

- Reklamos taisyklių modernizavimas ir lankstumas, užtikrinant vartotojų apsaugą ir bendrą viešosios tvarkos tikslų įgyvendinimą

- **Teisinis pagrindas**

Europos bendrijos steigimo sutarties 47 straipsnio 2 dalis ir 55 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas**

Atsižvelgiant į naujai atsirandančias užsakomąsias garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas, didėja susirūpinimas, kad skirtingos šioms paslaugoms taikomos nacionalinės taisyklės sukurs kliūtis konkurencijai vidaus rinkoje. Persvarstant TBS direktyvą, reikia spręsti klausimą, kaip pagerinti vidaus rinkos kūrimo ir veikimo sąlygas ir pašalinti (esamas ar tikėtinas) kliūtis, kurios trukdo pasinaudoti pagrindine laisve teikti paslaugas ir kurių priežastis – nacionalinės taisyklės ar reikšmingas konkurencijos iškreipimas dėl skirtingų nacionalinių taisyklių, reglamentuojančių naujas (užsakomąsias) paslaugas.

Kyla realus teisinio neapibrėžtumo pavojus, jei, pradėjus teikti užsakomąsias garso ir vaizdo paslaugas, valstybės narės dėl viešosios tvarkos priežasčių nukryptų nuo kilmės šalies principo ir dėl to užsakomosioms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms skirtingose valstybėse narėse būtų taikomos nesuderintos taisyklės. Tuo pat metu, kaip rodo atsakymai į Komisijos neseniai TBS direktyvos ryšių komiteto nariams išsiųstą klausimyną, dauguma valstybių narių sprendamos skubias problemas jau reglamentuoja nelinijines (užsakomąsias) paslaugas. Valstybių narių nustatytos taisyklės, reglamentuojančios garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas, iš tiesų skiriasi; 23 iš 25 valstybių narių tam tikra forma reglamentuoja daugelį susijusių klausimų. Jei nebus nustatyta Europos mastu suderinta tvarka, dėl teisinio apibrėžtumo trūkumo gali nukentėti Europos paslaugų teikėjai ir nuspręsti pasitraukti už ES ribų; vidutinės trukmės laikotarpiu tai gali pakenkti valstybių narių ekonomikai.

- **Proporcingumo principas**

Projekte siūlomas tik minimalus suderinimas, kad galima būtų užtikrinti laisvą garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų judėjimą vidaus rinkoje. Įgyvendinimo atžvilgiu aiškiai remiamasi bendro reguliavimo ir savireguliacijos principais.

Šiuo pasiūlymu bus supaprastintas televizijos reklamos taisyklių monitoringas. Kadangi minimalių taisyklių, taikomų nelinijinėms garso ir vaizdo paslaugoms, suvienodinimas nereiškia, kad operatoriams atsirastų naujų pareigų, o tik reiškia tų pareigų suvienodinimą Europos lygiu siekiant įgyvendinti kilmės šalies principą, toks suderinimas yra proporcingas tikslui.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūlomos priemonės: direktyva, bendras reguliavimas, savireguliacija.

Projektu siūlomas priemonių rinkinys: kai kalbama apie pagrindines teises, reikalingas reguliavimas. Bendras reguliavimas jau yra plačiai naudojamas su nepilnamečių apsauga susijusiose srityse, todėl pasiūlymu reikėtų skatinti naudoti bendro reguliavimo sistemą tose srityse, kurios koordinuojamos pagal šią direktyvą. Tokias

sistemas, kurios užtikrina veiksmingą taisyklių įgyvendinimą, turi plačiai remti pagrindinės suinteresuotosios šalys.

4) POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi jokio poveikio Bendrijos biudžetui.

5) PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Modeliavimas, bandomasis etapas ir pereinamasis laikotarpis**

Pasiūlymui įgyvendinti numatomas pereinamasis laikotarpis.

- **Supaprastinimas**

Pasiūlyme numatoma supaprastinti teisės aktus.

Taisyklės, dabartinėje TBS direktyvoje reglamentuojančios televizijos reklamą, bus žymiai paprastesnės. Bus panaikinti reklamos laiko per dieną apribojimai, supaprastintos reklamos kategorijos ir nustatytos aiškesnės bei lankstesnės reklamos intarpų taisyklės.

Pasiūlymas, kurio antraštė 2005/INFSO/032, yra įtrauktas į Komisijos darbo ir teisės aktų leidybos programą.

- **Persvarstymo, pakeitimo, laikino galiojimo sąlyga**

Pasiūlyme numatyta persvarstymo sąlyga.

- **Koreliacinė lentelė**

Reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų Komisijai nacionalinių nuostatų, perkeliančių direktyvą į nacionalinę teisę, tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos koreliacinę lentelę.

- **Europos ekonominė erdvė**

Siūlomas aktas yra susijęs su EEE, todėl turėtų būti jai taikomas.

- **Trumpas pasiūlymo paaiškinimas**

Persvarstymo tikslas – apibrėžti garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų taisyklės neatsižvelgiant į platformas; tai reiškia, kad tokios pat rūšies paslaugoms turėtų būti taikomos tokios pat pagrindinės taisyklės. Taikytinų taisyklių rinkinys priklausys nuo paslaugos pobūdžio, o ne nuo jos teikimo platformos. Būsimuose teisės aktuose bus atskirtos linijinės garso ir vaizdo paslaugos arba „transliavimas“, įskaitant interneto protokolo televiziją (angl. *Internet Protocol Television*, IPTV), transliacijas internetu, ir nelinijinės paslaugos, tokios kaip užsakomųjų programų televizija.

Iš dalies pakeičiančia direktyva 1 straipsnyje įvedami nauji apibrėžimai, pagrįsti „garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų“ sąvoka. Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos apibrėžimas apima visuomenės informavimo priemones, kurios skirtos informavimui,

pramogoms ir švietimui, tačiau neapima jokių asmeninės komunikacijos formų, pavyzdžiui, elektroninių laiškų, siunčiamų ribotam adresatų skaičiui. Šis apibrėžimas taip pat netaikomas paslaugoms, kurių pagrindinė paskirtis nėra garso ir vaizdo turinio perdavimas, nors tokiose paslaugose gali būti garso ir vaizdo elementų. Apibrėžimas netaikomas paslaugoms, kuriose garso ir vaizdo turinys tėra pagalbinis elementas, o ne pagrindinis paslaugos tikslas.

Naujuose 3c–3h straipsniuose pateikiamos pagrindinės taisyklės visoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms. Todėl galima panaikinti keletą konkrečių televizijos transliacijoms skirtų nuostatų, pavyzdžiui, 7, 12 ir 22a straipsnius.

Nelinijinėms (užsakomosioms) paslaugoms bus taikomi tam tikri minimalūs principai, susiję su

- nepilnamečių apsauga
- draudimu kurstyti neapykantą
- žiniasklaidos paslaugos teikėjo identifikavimu
- komercinių pranešimų identifikavimu
- tam tikrais kokybės apribojimais, taikomais komerciniams pranešimams (pvz. alkoholio reklamai ar nepilnamečiams skirtiems pranešimams).

Naujame 3b straipsnyje įvedama taisyklė dėl teisės linijinių paslaugų teikėjams nediskriminacinėmis sąlygomis gauti trumpus naujienų pranešimus.

Pagrindiniai IV skyriaus dėl televizijos reklamos pakeitimai yra susiję su lanksčiomis reklamos intarpų taisyklėmis (iš dalies pakeistas 11 straipsnis), aiškiais prekių rodymo programose taisyklėmis, televizijos reklamos laiko apribojimais per dieną (buvęs 18 straipsnis) ir kiekybinių apribojimų teleparduotuvėms atsisakymu (buvęs 18a straipsnis).

Manoma, kad reklamos laiko apribojimas iki trijų valandų per dieną yra pasenęs, jis praktiškai nebetaikomas, todėl yra panaikinamas. Reklamos intarpus reglamentuojančios taisyklės tapo paprastesnės ir lankstesnės. Vietoj privalomo šiuo metu galiojančio įpareigojimo palikti 20 minučių tarp kiekvienos reklamos pertraukėlės, transliuotojai galės pasirinkti tinkamiausią momentą programoje reklamai įterpti. Nepaisant to, televizijai skirtus filmus, kinematografijos darbus, programas vaikams ir naujienų programas galima nutraukti įterpiant reklamą tik kartą per 35 minučių laikotarpį.

Pasiūlymas

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA, IŠ DALIES KEIČIANTI
TARYBOS DIREKTYVĄ 89/552/EEB**

**dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su
televizijos programų transliavimu, derinimo**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą³,

atsižvelgdami į Europos ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁴,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁵,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁶,

kadangi:

- (1) Direktyvoje 89/552/EEB suderinamos tam tikros valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytos nuostatos, susijusios su televizijos programų transliavimu. Tačiau dėl naujų technologijų garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų perdavimo srityje reikia pritaikyti reguliavimo sistemą, siekiant atsižvelgti į struktūrinių pokyčių ir technologinių naujovių poveikį verslo modeliams, ypač komercinio programų transliavimo finansavimui, ir užtikrinti optimalias konkurencijos sąlygas Europos informacinių technologijų ir žiniasklaidos sektoriui ir paslaugų teikėjams.
- (2) Valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su televizijos programų transliavimu, jau yra suderinti Direktyvoje 89/552/EEB, tačiau taisyklėse, kurios taikomos tokiai veiklai, kaip užsakomosios garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos, yra skirtumų, ir kai kurie iš jų gali kliudyti laisvam šių paslaugų judėjimui Europos Sąjungoje ir iškraipyti konkurenciją bendroje rinkoje. Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad valstybės narės gali nukrypti nuo kilmės šalies principo dėl tam tikrų su viešąja politika susijusių priežasčių.

³ OL C [...], [...], p. [...].

⁴ OL C [...], [...], p. [...].

⁵ OL C [...], [...], p. [...].

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

- (3) Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų svarba visuomenei, demokratijai ir kultūrai pateisina specialių taisyklių taikymą šioms paslaugoms.
- (4) Tradicinės garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos ir naujos užsakomosios paslaugos – svarbus įsidarbinimo šaltinis Bendrijoje, ypač mažose ir vidutinėse įmonėse, jos taip pat skatina ekonominį augimą ir investicijas.
- (5) Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas teikiančios Europos bendrovės susiduria su teisinio neapibrėžtumo ir nevienodų konkurencijos sąlygų problemomis, kurios susiję su naujas užsakomasias paslaugas reglamentuojančia teisės sistema, todėl, siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo ir patobulinti teisinį apibrėžtumą, bent jau pagrindines suderintas taisykles būtina taikyti visoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms.
- (6) Komisija priėmė komunikatą dėl Europos vaizdo ir garso politikos reguliavimo ateities⁷, kuriame pabrėžia, kad reguliavimo politika sektoriuje turi dabar ir ateityje apsaugoti tam tikrus visuomenės interesus, pavyzdžiui, kultūrų įvairovę, teisę gauti informaciją, nepilnamečių apsaugą ir vartotojų apsaugą.
- (7) Komisija taip pat priėmė iniciatyvą „i2010: Europos informacinė visuomenė“⁸, kuria siekiama skatinti informacinės visuomenės ir žiniasklaidos sektoriaus augimą ir darbo vietų kūrimą. i2010 – išsami strategija, kurios tikslas – skatinti skaitmeninės ekonomikos plėtrą informacinės visuomenės ir žiniasklaidos paslaugų tinklų ir įrenginių suartėjimo aplinkybėmis, modernizuojant ir taikant visas ES politikos priemones: reguliavimo priemones, mokslinius tyrimus ir partnerystę su pramone. Komisija įsipareigojo sukurti nuoseklią informacinės visuomenės ir žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje sistemą ir modernizuoti garso ir vaizdo paslaugų teisės sistemą, pradėdama 2005 m. Komisijos pasiūlymu modernizuoti Televizijos be sienų direktyvą.
- (8) 2005 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl Direktyvos 89/552/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/36/EB, 4 ir 5 straipsnių taikymo 2001–2002 m. (Weber pranešimas)⁹. Šioje rezoliucijoje raginama suderinti dabartinę Televizijos be sienų direktyvą su struktūriniais pokyčiais ir technologijų pažanga visapusiškai paisant pagrindinių direktyvos principų, kurie lieka galioti. Be to, rezoliucijoje iš esmės remiamas bendras principas taikyti pagrindines taisykles visoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms ir papildomas taisykles linijinėms („transliavimo“) paslaugoms.
- (9) Įgyvendinus šią direktyvą bus labiau laikomasi pagrindinių teisių; direktyva visiškai atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 11 straipsnyje, pripažįstamus principus. Šiuo atžvilgiu ši direktyva jokiu būdu netrukdo valstybėms

⁷ Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. Europos vaizdo ir garso politikos reguliavimo ateitis – COM(2003) 784, 2003.12.15.

⁸ Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. „i2010 – Europos informacinė visuomenė augimui ir užimtumui skatinti“ – KOM(2005) 229, 2005.6.1.

⁹ Europos Parlamento rezoliucija dėl Direktyvos 89/552/EEB („Televizija be sienų“) su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/36/EB, 4 ir 5 straipsnių taikymo 2001–2002 m., A6-0202/2005.

narėms taikyti savo konstitucinių nuostatų dėl spaudos laisvės ir laisvės reikšti savo mintis bei įsitikinimus žiniasklaidoje.

- (10) 3c–3h straipsniuose įvedus minimalius suderintus įpareigojimus, šia direktyva suderintose srityse valstybės narės negali nukrypti nuo kilmės šalies principo tokiose srityse kaip nepilnamečių apsauga ir kova su bet koku neapykantos skatinimu dėl rasės, lyties, religinių įsitikinimų ir tautybės bei atskirų asmenų žmogiškojo orumo žeminimas, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB¹⁰ 3 straipsnio 4 dalyje.
- (11) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/21/EB¹¹, remiantis jos 1 straipsnio 3 dalimi, neprieštaraujama priemonėms, taikomoms Bendrijos ar nacionaliniu lygiu, kuriomis siekiama bendros svarbos tikslų, ypač susijusių su turinio reguliavimu ir audiovizualine politika.
- (12) Šios direktyvos nuostatomis nereikalaujama ir neskatinama, kad valstybės narės įvestų naujas kurio nors visuomenės informavimo priemonės tipo licencijavimo ar administracinių leidimų sistemas.
- (13) Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų sąvoka apima visas garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas – reguliarias ir užsakomąsias. Tačiau jos taikymo sritis apsiriboja tik Sutartyje apibrėžtomis paslaugomis ir apima bet kokios formos ekonominę veiklą, įskaitant visuomeninių paslaugų įmones, bet neapima ne ekonominio pobūdžio veiklos, pavyzdžiui, visiškai asmeninių tinklaviečių.
- (14) Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos apima visuomenės informavimo priemones, kurios skirtos informavimui, pramogoms ir švietimui, tačiau neapima jokių asmeninės komunikacijos formų, pavyzdžiui, elektroninių laiškų, siunčiamų ribotam adresatų skaičiui. Apibrėžimas taip pat netaikomas paslaugoms, kurios nėra skirtos garso ir vaizdo turiniui platinti, t. y. kai bet koks garso ir vaizdo turinio perdavimas yra antraeilės reikšmės, o ne pagrindinis paslaugos tikslas. Pavyzdžiui, tai gali būti tinklavietė, kurioje yra garso ir vaizdo elementų, tačiau jų funkcija – tik pagalbinė: tai animaciniai grafikos elementai, nedideli reklaminiai skelbimai ar informacija, susijusi su produktu ar kitokia nei garso ir vaizdo paslauga.
- (15) Ši direktyva netaikoma elektroninėms laikraščių ir žurnalų versijoms.
- (16) Terminas „garso ir vaizdo“ apibūdina vaizdus, perteikiančius judesį, lydimą arba nelydimą garso, taigi jis taikomas ir begarsiams filmams, tačiau netaikomas garso perdavimui ar radijui.
- (17) Žiniasklaidos paslaugų teikėjo ir garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų sąvokoms apibrėžti labai svarbi redakcinės atsakomybės sąvoka. Ši direktyva neprieštarauja Direktyvoje 2000/31/EB nustatytoms atsakomybės išimtims.
- (18) Be reklamos ir teleparduotuvių apibrėžimų, pateikiamas platesnis komercinio garso ir vaizdo pranešimo apibrėžimas. Tai vaizdai, perteikiantys judesį, lydimą arba nelydimą garso, kurie papildoma garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas ir yra skirti tiesiogiai arba

¹⁰ OL L 178, 2000.7.17, p. 1.

¹¹ OL L 108, 2002.4.24, p. 33.

netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar įvaizdį arba fizinio arba juridinio asmens, besiverčiančio ekonomine veikla, vardą, todėl apibrėžimas neapima nemokamai transliuojamų pranešimų apie visuomenines paslaugas ir kreipimūsi dėl labdaros.

- (19) Kilmės šalies principas išlieka pagrindiniu šios direktyvos principu ir yra būtinas vidaus rinkai kurti. Todėl šį principą reikia taikyti visoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjams būtų užtikrintas teisinis apibrėžtumas – būtinas naujų verslo modelių kūrimo ir minėtų paslaugų teikimo pagrindas. Jis taip pat būtinas laisvam informacijos ir garso ir vaizdo programų judėjimui vidaus rinkoje užtikrinti.
- (20) Dėl technologijų pažangos, ypač skaitmeninių palydovinių programų srityje, reikia patikslinti papildomus kriterijus, kad būtų galima užtikrinti tinkamą reglamentavimą ir veiksmingą įgyvendinimą, taip pat suteikti rinkos dalyviams visišką atsakomybę už garso ir vaizdo paslaugos turinį.
- (21) Kadangi ši direktyva susijusi su plačiajai visuomenei Europos Sąjungoje siūlomomis paslaugomis, ji turėtų būti taikoma tik toms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai standartine vartotojų įranga gali priimti vienos ar daugiau valstybių narių visuomenė. „Standartinės vartotojų įrangos“ apibrėžimą nustato nacionalinės valdžios institucijos.
- (22) Sutarties 43–48 straipsniai nustato pagrindinę teisę į įsisteigimo laisvę. Todėl garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų teikėjai iš esmės gali pasirinkti valstybę narę, kurioje jie nori būti įsisteigę. Europos Teisingumo Teismas taip pat pabrėžė, kad „Sutartis nedraudžia bendrovei pasinaudoti laisve teikti paslaugas, jei ji neteikia paslaugų toje valstybėje narėje, kurioje ji yra įsisteigusi“¹².
- (23) Valstybėms narėms turi būti suteikta teisė jų jurisdikcijai priklausantiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams taikyti griežtesnes taisykles šia direktyva suderintose srityse. Siekiant užtikrinti, kad tos taisyklės nebūtų apeinamos, kodifikuota Europos Teisingumo Teismo precedentų teisė¹³, taip pat veiksmingesnė tvarka yra tinkamas sprendimas, kuris gali padėti išspręsti valstybių narių susirūpinimą keliančias problemas nepažeidžiant tinkamos kilmės šalies principo taikymo tvarkos.
- (24) Pagal šią direktyvą, nepaisant kilmės šalies principo, valstybės narės gali imtis priemonių, kurios apriboja laisvą televizijos programų transliavimo paslaugų judėjimą, tačiau tik tam tikromis šios direktyvos 2a straipsnyje išvardytomis sąlygomis ir laikydamosi šioje direktyvoje nustatytos tvarkos. Tačiau Europos Teisingumo Teismas nuosekliai laikosi nuomonės, kad bet koks laisvės teikti paslaugas apribojimas, pavyzdžiui, bet koks nukrypimas nuo pagrindinio Sutarties principo, turi būti interpretuojamas atsargiai¹⁴.

¹² Byla C-56/96 VT4, 22 dalis; Byla C-212/97 *Centros prieš Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; taip pat ir Bylą C-11/95 Komisija prieš Belgijos Karalystę ir Bylą C-14/96 Paul Denuit.

¹³ Byla C-212/97 *Centros prieš Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; Byla C-33/74 Van Binsbergen prieš Bestuur van de Bedrijfsvereniging; Byla C-23/93 TV 10 SA prieš *Commissariaat voor de Media*, 21 dalis.

¹⁴ Byla C-355/98 Komisija prieš Belgiją [2000] ECR I-1221, 28 dalis; Calfa byla C-348/96 [1999] ECR I-0011, 23 dalis.

- (25) Komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui „Reglamentavimo gerinimas augimui ir užimtumui Europos Sąjungoje skatinti“¹⁵ Komisija pabrėžė, kad atidžiai išanalizavus reikia parinkti tinkamiausią reglamentavimo būdą, ypač nustatyti, ar tam tikram sektoriui arba problemai spręsti tinkamesnis būtų teisės aktas, ar derėtų apsvarstyti alternatyvas, pvz., bendrąjį reglamentavimą arba savireglamentavimą. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹⁶ pateikti suderinti bendrojo reglamentavimo ir savireglamentavimo apibrėžimai, kriterijai ir procedūros. Patirtis parodė, kad pagal skirtingas valstybių narių teisės tradicijas įgyvendintas bendras reglamentavimas ir savireglamentavimas gali vaidinti svarbų vaidmenį užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą.
- (26) Išimties tvarka transliuotojams gali būti suteikiama teisė pramoginiais tikslais transliuoti visuomeninės svarbos renginius. Tačiau žinių ir programų rengimo praktikoje Europos Sąjungoje būtina skatinti pliuralizmą ir laikytis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnyje pripažįstamų principų.
- (27) Todėl, siekiant užtikrinti pagrindinę laisvę gauti informaciją ir visapusišką bei tinkamą Europos Sąjungos žiūrovų interesų apsaugą, transliuotojai, kuriems suteiktos išskirtinės teisės transliuoti visuomeninės svarbos renginius, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, tinkamai atsižvelgdami į išskirtines teises, turėtų suteikti kitiems transliuotojams ir transliuotojų vardu veikiantiems tarpininkams teisę žinių programose naudoti trumpas ištraukas. Apie tokias sąlygas reikėtų informuoti laiku, prieš visuomeninės svarbos renginį, kad kiti transliuotojai turėtų pakankamai laiko pasinaudoti šia teise. Paprastai tokio pobūdžio trumpos ištraukos neturėtų trukti ilgiau nei 90 sekundžių.
- (28) Nelinijinės paslaugos nuo linijinių paslaugų skiriasi vartotojo turimomis pasirinkimo ir kontrolės galimybėmis ir taip pat savo poveikiu visuomenei¹⁷. Tuo pateisinamas ne toks griežtas nelinijinių paslaugų reglamentavimas, jos turi atitikti tik pagrindines 3c–3h straipsniuose nurodytas taisykles.
- (29) Dėl specifinio garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų pobūdžio, ypač jų poveikio formuojant žmonių nuomonę, būtina, kad vartotojai tiksliai žinotų, kas yra atsakingas už šių paslaugų turinį. Todėl valstybėms narėms svarbu užtikrinti, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai sudarytų galimybę lengvai, tiesiogiai ir nuolat naudotis informacija apie tai, kas prisiima redakcinę atsakomybę už turinį. Kiekviena valstybė narė priima sprendimą dėl praktinių aspektų, kaip siekti šio tikslo nepažeidžiant visų kitų aktualių Bendrijos teisės aktų.
- (30) Vadovaujantis proporcingumo principu, šioje direktyvoje numatytos tik pačios būtiniausios priemonės, kurių reikia, kad vidaus rinka tinkamai funkcionuotų. Kai reikia imtis veiksmų Bendrijos lygiu, ir siekiant garantuoti, kad būtų sukurta zona, kurioje garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms tikrai nebūtų jokių apribojimų, ši direktyva turi užtikrinti patikimą bendrų interesų apsaugą, visų pirma – nepilnamečių ir žmogiškojo orumo apsaugą.

¹⁵ KOM(2005) 97.

¹⁶ OL L 321, 2003.12.31, p. 1.

¹⁷ Žr. pvz. bylą C- 89/04, Mediakabel.

- (31) Žalingas garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų turinys ir jų propaguojamas elgesys vis dar kelia susirūpinimą įstatymų leidėjams, pramonės atstovams ir tėvams. Taip pat atsiras naujų uždavinių, ypač susijusių su naujomis platformomis ir naujais produktais. Todėl būtina nustatyti visų garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų ir komercinių garso ir vaizdo pranešimų taisykles, padedančias apsaugoti fizinį, protinį ir moralinį nepilnamečių vystymąsi, taip pat žmogaus orumą.
- (32) Priemonės, kurių imamasi nepilnamečiams ir žmogaus orumui apsaugoti, turi būti tinkamai suderintos su pagrindine teise į žodžio laisvę, numatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Šių priemonių tikslas – užtikrinti tinkamo lygio nepilnamečių apsaugą, ypač nelinijinių paslaugų atžvilgiu, neuždraudžiant suaugusiems skirto turinio.
- (33) Nė vienoje iš šios direktyvos nuostatų, skirtų nepilnamečių ir viešosios tvarkos apsaugai, nereikalaujama, kad minėtos priemonės būtų įgyvendinamos iš anksto kontroliuojant garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas.
- (34) Sutarties 151 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad Bendrija, imdamasi kokių nors veiksmų pagal kitas Sutarties nuostatas, atsižvelgtų į kultūros aspektus, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti kultūrų įvairovę.
- (35) Nelinijinės garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos gali iš dalies pakeisti linijines paslaugas. Todėl, kai įmanoma, jomis turi būti siekiama skatinti kurti ir platinti Europos kūrinius ir tokiu būdu aktyviai prisidėti skatinant kultūrų įvairovę. Bus svarbu reguliariai persvarstyti su Europos kūrinių skatinimu garso ir vaizdo žiniasklaidoje susijusias nuostatas. Rengdamos 3f straipsnio 3 dalyje nurodytas ataskaitas, valstybės narės ypač atsižvelgia į tokių paslaugų finansinį įnašą Europos kūrinių kūrimui ir teisių įsigijimui; taip pat į Europos kūrinių dalį garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų kataloguose ir tai, kiek vartotojai iš tiesų naudojami tokių paslaugų siūlomais Europos kūrinių.
- (36) Įgyvendindamos Direktyvos 89/552/EEB su pakeitimais 4 straipsnio nuostatas, valstybės narės turėtų numatyti nuostatas, įpareigojančias transliuotojus įtraukti tinkamą dalį bendrai sukurtų Europos kūrinių ar ne valstybių narių sukurtų Europos kūrinių.
- (37) Svarbu užtikrinti, kad kinematografijos kūriniai būtų transliuojami autoriaus teisių savininko ir garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų teikėjo sutartais laikotarpiais.
- (38) Nelinijinės paslaugos padidina vartotojo pasirinkimo galimybes. Todėl techniniu požiūriu išsamios komercinių garso ir vaizdo pranešimų taisyklės nelinijinių paslaugų atveju nėra pagrįstos ir neturi prasmės. Nepaisant to, visi komerciniai garso ir vaizdo pranešimai turėtų atitikti ne tik identifikavimo taisykles, bet ir pagrindines kokybės taisykles, kad būtų laikomasi aiškiai apibrėžtų viešosios tvarkos tikslų.
- (39) Savo aiškinamajame komunikate dėl tam tikrų reklamos nuostatų aspektų „Televizijos be sienų“ direktyvoje Komisija pripažino, kad naujos reklamos technologijos ir rinkodaros naujovės teikia naujų veiksmingų galimybių komerciniams pranešimams tradicinėse transliacijose, kurios leidžia geriau ir vienodomis sąlygomis konkuruoti su

užsakomųjų paslaugų naujovėmis¹⁸. Šis aiškinamasis komunikatas lieka galioti tose su direktyvos nuostatomis susijusiose srityse, kurios pagal naująją direktyvą nekeičiamos.

- (40) Komercinės ir technologijų naujovės suteikia vartotojams daugiau pasirinkimo galimybių ir atsakomybės naudojantis garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugomis. Kad reguliavimas išliktų proporcingas bendrų interesų tikslams, linijinių garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų atžvilgiu būtinas tam tikras lankstumas: atskyrimo principas turėtų būti taikomas tik reklamai ir teleparduotuvėms, tam tikromis aplinkybėmis reikėtų leisti prekių rodymą programose ir panaikinti kai kuriuos kiekybinius apribojimus. Tačiau jei prekių rodymas programose yra paslėptas, jį reikėtų uždrausti. Atskyrimo principas neturėtų trukdyti naudoti naujas reklamos technologijas.
- (41) Direktyva 2005/29/EB, be šia direktyva reglamentuojamos praktikos, taikoma nesažiningai komercinei praktikai, pavyzdžiui, klaidinančiai ar agresyviai veiklai garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugose. Be to, kadangi Direktyva 2003/33/EB, kuria draudžiamas cigarečių ir kitų tabako produktų reklama ir rėmimas spaudoje, informacinės visuomenės paslaugose ir radijo programose, neprieštarauja 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvai 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo, atsižvelgiant į garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų ypatybes, santykis tarp Direktyvos 2003/33/EB ir Direktyvos 89/552/EEB po šios direktyvos įsigaliojimo turėtų išlikti toks pat. Direktyvos 2001/83/EB¹⁹ 88 straipsnio 1 dalis, kurioje draudžiama visuomenei reklamuoti tam tikrus vaistus, taikoma, kaip nurodyta to paties straipsnio 5 dalyje, nepažeidžiant Direktyvos 89/552/EEB 14 straipsnio; santykis tarp Direktyvos 2001/83/EB ir Direktyvos 89/552/EEB po šios direktyvos įsigaliojimo turėtų išlikti toks pat.
- (42) Kadangi padidėjęs naujų paslaugų skaičius suteikia vartotojams daugiau pasirinkimo galimybių, išsamus reklamos intarpų reglamentavimas siekiant apsaugoti žiūrovus nėra pagrįstas. Nors šioje direktyvoje nedidindamas leistinas reklamos valandų skaičius, tačiau transliuotojams suteikiama daugiau lankstumo naudojant reklamos interpus, kai tai neturi neigiamo poveikio programų vientisumui.
- (43) Šia direktyva siekiama apsaugoti savitą Europos televizijos pobūdį, todėl ribojamas nutraukimų skaičius kinematografijos kūriniuose ir televizijai skirtuose filmuose, taip pat tam tikrų kategorijų programose, kurioms vis dar reikia ypatingos apsaugos.
- (44) Reklamos laiko per dieną apribojimai didžia dalimi buvo tik teoriniai. Reklamos laiko apribojimas per valandą yra svarbesnis, nes jis taikomas ir žiūrimumiausiu laiku. Todėl reklamos laiko per dieną apribojimas turėtų būti panaikintas, o apribojimus per valandą reikėtų ir toliau taikyti reklamos ir teleparduotuvių tarpams; atsižvelgiant į didesnes vartotojų pasirinkimo galimybes, teleparduotuvių ir reklamos kanalams nustatyti kiekybiniai laiko apribojimai taip pat nebetenka prasmės. Tačiau 20 % reklamai skirto laiko per valandą apribojimas lieka galioti, išskyrus daugiau laiko užimančias reklamos formas, pavyzdžiui, telereklamą (angl. *telepromotions*) ir

¹⁸ OL C 102, 2004.4.28, p. 2.

¹⁹ Su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/27/EB iš dalies keičiančia Direktyvą 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 136, 2004.4.30, p. 34).

teleparduotuves, kurioms reikia daugiau laiko atsižvelgiant į joms būdingas savybes ir pristatymo būdą²⁰.

- (45) Šioje direktyvoje draudžiama paslėpta reklama, nes ji turi neigiamą poveikį vartotojams. Pagal šią direktyvą paslėptos reklamos draudimas netaikomas teisėtam prekių rodymui programose.
- (46) Prekių rodymas programose – kinematografijos kūrinių ir televizijai skirtų garso ir vaizdo kūrinių realybė, tačiau valstybės narės šią veiklą reglamentuoja skirtingai. Siekiant užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas ir tuo būdu padidinti Europos žiniasklaidos pramonės konkurencingumą, reikia priimti prekių rodymo programose taisykles. Čia pateikiamas prekių rodymo programose apibrėžimas taikomas bet kokios formos komerciniam garso ir vaizdo pranešimui, kuriame pateikiama nuoroda į prekę, paslaugą ar jų prekės ženklą taip, kad jis matomas programoje, paprastai už mokestį ar kitą panašų atlygį. Jam taikomos tokios pat, kaip ir reklamai, kokybės taisyklės ir apribojimai.
- (47) Reguliavimo institucijos turėtų būti nepriklausomos nuo nacionalinių valdžios institucijų ir garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų teikėjų, kad galėtų atlikti savo darbą nešališkai, skaidriai ir prisidėti siekiant pliuralizmo. Teisingam šios direktyvos taikymui užtikrinti, būtinas glaudus nacionalinių reguliavimo institucijų ir Komisijos bendradarbiavimas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 89/552/EEB²¹ iš dalies keičiama taip:

- (1) Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [Nr.] dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugomis, derinimo (Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų direktyva)“.

- (2) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- (a) „garso ir vaizdo žiniasklaidos paslauga“ – tai paslauga, apibrėžta Sutarties 49 ir 50 straipsniuose, kurios pagrindinis tikslas – elektroninių ryšių tinklais,

²⁰ Bylos *Reti Televisive Italiane SpA (RTI) C-320/94; Radio Torre C-328/94; Rete A Srl C-329/94; Vallau Italiana Promomarket Srl C_337/94; Radio Italia Solo Musica Srl and Others C-338/94* ir *GETE Srl C_339/94* prieš *Ministero delle Poste e Telecomunicazioni*, ECR I-06471.

²¹ OL L 298, 1989.10.17, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/36/EB (OL L 202, 1997.7.30, p. 60).

apibrėžtais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB²² 2 straipsnio a dalyje, perduoti plačiajai visuomenei vaizdus, perteikiančius judesį, lydimą arba nelydimą garso, informavimo, pramogų ar švietimo tikslais;

- (b) „žiniasklaidos paslaugų teikėjas“ – tai fizinis ar juridinis asmuo, kuris prisiima redakcinę atsakomybę už garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir sprendžia, kokia tvarka jis pateikiamas;
- (c) „televizijos programų transliavimas“ arba „televizijos programos“ – linijinė garso ir vaizdo žiniasklaidos paslauga, kai tam tikros programos transliavimo laiką pasirenka ir programų tvarkaraštį sudaro žiniasklaidos paslaugų teikėjas;
- (d) „transliuotojas“ – linijinių garso ir vaizdo paslaugų teikėjas;
- (e) „nelinijinė paslauga“ – garso ir vaizdo žiniasklaidos paslauga, kai tam tikros programos perdavimo laiką pagal žiniasklaidos paslaugų teikėjo siūlomą turinį pasirenka vartotojas;
- (f) „komercinis garso ir vaizdo pranešimas“ – vaizdai, perteikiantys judesį, lydimą arba nelydimą garso, kurie papildo garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas ir yra skirti tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar fizinio arba juridinio asmens, besiverčiančio ekonomine veikla, vardą;
- (g) „televizijos reklama“ – tai bet kokio pobūdžio pranešimas, valstybės ar privačios įmonės užsakymu transliuojamas už mokestį ar kitą panašų atlygį arba savireklamos tikslais, susijęs su prekyba, verslu, amatu ar profesine veikla, kai už tam tikrą mokestį siekiama paskatinti pirkti prekių ar naudotis paslaugomis, įskaitant nekilnojamojo turto įsigijimą arba turtinių teisių ir išpareigojimų perėmimą;
- (h) „paslėpta reklama“ – tai informacijos apie gamintojo ar paslaugų teikėjo prekes, paslaugas, pavadinimą, prekės ženklą ar veiklą pateikimas programose žodžiais ar vaizdais, kai transliuotojas tokią informaciją sąmoningai pateikia reklamos tikslais tokia forma, kuri gali suklaidinti visuomenę dėl jos pateikimo tikrojo tikslo; Tokios informacijos pateikimas laikomas sąmoningu, ypač tais atvejais, kai už ją sumokama ar kitaip atsilyginama;
- (i) „rėmimas“ – tai pagalba, kurią valstybės ar privati įmonė, nedalyvaujanti garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų ar garso ir vaizdo kūriniių veikloje, teikia garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms finansuoti, siekdama išgarsinti savo vardą, prekės ženklą, įvaizdį, veiklą ar produktus;
- (j) „teleparduotuvė“ – už tam tikrą atlygį transliuojami tiesioginiai visuomenei skirti siūlymai pirkti prekių ar naudotis paslaugomis, tarp jų ir siūlymai įsigyti nekilnojamojo turto, turtinių teisių ir išpareigojimų;
- (k) „prekių rodymas programose“ – bet kokios formos komercinis garso ir vaizdo pranešimas, kuriame pateikiama informacija apie ar nuoroda į prekę, paslaugą

²² OL L 108, 2002.4.24, p. 33.

ar jų prekės ženklą taip, kad ji aiškiai rodoma garso ir vaizdo paslaugų metu, paprastai už mokestį ar kitą panašų atlygį.

(3) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- (a) 1 dalyje frazė „transliuotojų perduodamos televizijos programos“ pakeičiama „žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodamos garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos“, o frazė „transliuojamoms programoms“ pakeičiama „garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms“;
- (b) 2 dalyje žodis „transliuotojai“ pakeičiamas fraze „žiniasklaidos paslaugų teikėjai“;
- (c) 3 dalyje žodis „transliuotojas“ pakeičiamas fraze „žiniasklaidos paslaugų teikėjas“; „redakciniai sprendimai dėl programų struktūros“ pakeičiama „redakciniai sprendimai dėl garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų“; frazė „televizijos programų transliavimo veikla“ pakeičiama „garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų veikla“, frazė „kurioje jis pradėjo transliuoti savo programas“ pakeičiama „kurioje jis pradėjo savo veiklą“, o frazė „sprendimai dėl programų struktūros“ pakeičiama „sprendimai dėl garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų“.

(d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kuriems netaikytinos 3 dalies nuostatos, priklausančiais tos valstybės narės jurisdikcijai laikomi tokiais atvejais, kai:

- (a) jie naudojami toje valstybėje narėje esančia stotimi, perduodančia signalą į ryšio palydovą;
 - (b) jie nesinaudoja valstybėje narėje esančia stotimi, perduodančia signalą į ryšio palydovą, bet naudojami tai valstybei narei priklausančiu ryšio palydovu.“
- (e) 5 dalyje žodis „transliuotojas“ pakeičiamas fraze „žiniasklaidos paslaugų teikėjas“, o „52 straipsnis“ pakeičiamas „43 straipsnis“.
- (f) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Ši direktyva netaikoma išimtinai trečiosioms šalims skirtoms garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugoms, kurių standartine vartotojų įranga tiesiogiai ar netiesiogiai negali priimti vienos ar daugiau valstybių narių gyventojai.“

(g) Pridedamos šios naujos 7, 8, 9 ir 10 dalys:

„7. Siekdama išvengti piktnaudžiavimo ar apgaulingo elgesio atvejų, valstybė narė gali imtis tinkamų priemonių prieš kitoje valstybėje narėje įsisteigusį žiniasklaidos paslaugų teikėją, kuris visą savo veiklą ar didesnę jos dalį nukreipia į pirmosios valstybės narės teritoriją. Tokius atvejus pirmoji valstybė narė įrodo kiekvienu konkrečiu atveju.

8. Valstybės narės gali imtis priemonių pagal 7 dalį tik tuo atveju, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

- (a) paslaugas gaunanti valstybė narė paprašo valstybės narės, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, imtis priemonių;
- (b) pastaroji tokių priemonių nesiima;
- (c) pirmoji valstybė narė praneša Komisijai ir valstybei narei, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, apie ketinimą imtis minėtų priemonių, ir
- (d) Komisija nusprendžia, kad priemonės suderinamos su Bendrijos teise.

9. Kiekviena priemonė, kurios imamasi pagal 7 dalį, turi būti objektyviai reikalinga, taikoma nediskriminaciniu būdu, tinkama siekti tikslų, kuriems ji yra skirta, ir joje neturi būti numatyta nieko, kas nėra būtina siekiant tų tikslų.

10. Gavusi pranešimą pagal 8 dalį, Komisija per tris mėnesius priima sprendimą. Jei Komisija nusprendžia, kad priemonės nesuderinamos su Bendrijos teise, valstybė narė siūlytų priemonių nesiima.“

(4) 2a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės šios direktyvos reguliuojamose srityse užtikrina garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja jų retransliavimo iš kitų valstybių narių.“

(b) 2 dalyje „22a straipsnį“ pakeičiama „3e straipsnį“.

(5) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai šios direktyvos reguliuojamose srityse laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių.
2. Valstybės narės, pagal savo teisės aktus naudodamos tinkamas priemones, užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai deramai laikytųsi šios direktyvos nuostatų.
3. Valstybės narės skatina šios direktyvos reguliuojamose srityse taikyti bendro reguliavimo sistemas. Šios sistemos turi būti tokios, kad užtikrintų veiksmingą taisyklių įgyvendinimą ir jas plačiai remtų pagrindinės suinteresuotosios šalys.“

(6) Įterpiami šie 3b–3h straipsniai:

„3b straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kitose valstybėse narėse įsikūrusiems transliuotojams nebūtų atimta galimybė sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis gauti trumpus didelės visuomeninės svarbos renginių, transliuojamų jų jurisdikcijai priklausančio transliuotojo, naujienų pranešimus.
2. Trumpus naujienų pranešimus transliuotojai gali laisvai pasirinkti iš perduodančio transliuotojo programų, nurodydami bent šaltinį.

3c straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai sudarytų paslaugos gavėjams galimybę lengvai, tiesiogiai ir nuolat gauti bent šią informaciją:

- (a) žiniasklaidos paslaugos teikėjo pavadinimą;
- (b) geografinį adresą, kuriuo įsisteigęs žiniasklaidos paslaugos teikėjas;
- (c) žiniasklaidos paslaugų teikėjo rekvizitus, įskaitant jo elektroninio pašto ar tinklavietės adresą, kurie padėtų su juo greitai, tiesiogiai bei efektyviai susisiekti;
- (d) kai taikoma, informaciją apie kompetentingą reguliavimo instituciją.

3d straipsnis

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančios garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos nebūtų teikiamos tokiu būdu, kuris galėtų rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi.

3e straipsnis

Valstybės narės tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių paslaugų teikėjų garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos ir komerciniai garso ir vaizdo pranešimai nekurstyti neapykantos dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos.

3f straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kai įmanoma, tinkamomis priemonėmis skatintų galimybes kurti Europos kūrinis, apibrėžtus 6 straipsnyje, ir su jais susipažinti.
2. Valstybės narės užtikrina, jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai netransliuotų kinematografinių darbų pasibaigus laikotarpiui, dėl kurio buvo susitarta su autorių teisių savininkais.
3. Ne vėliau kaip ketvirtų metų po šios direktyvos priėmimo pabaigoje, o paskui kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytos priemonės įgyvendinimo ataskaitą.
4. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir atsižvelgdama į rinkos ir technologijų pažangą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 dalies taikymo ataskaitą.

3g straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių paslaugų teikėjų perduodami komerciniai garso ir vaizdo pranešimai atitiktų šiuos reikalavimus:

- (a) būtų galima aiškiai atpažinti, kad tai yra komercinis garso ir vaizdo pranešimas; paslėpti komerciniai garso ir vaizdo pranešimai yra draudžiami;
- (b) komerciniuose garso ir vaizdo pranešimuose neturi būti naudojamos pasąmonę veikiančios technologijos;
- (c) komerciniuose garso ir vaizdo pranešimuose neturi būti:
 - i) jokių diskriminavimo dėl rasės, lyties ar tautybės apraiškų;
 - ii) dalykų, įžeidžiančių religinius ar politinius įsitikinimus;
 - iii) dalykų, skatinančių sveikatai ar saugai pavojingą elgesį;
 - iv) dalykų, skatinančių aplinkai žalingą elgesį.
- (d) draudžiami bet kokie komerciniai garso ir vaizdo pranešimai ir teleparduotuvės, skirtos cigarečių ir kitų tabako produktų reklamai;
- (e) alkoholinių gėrimų reklamai skirti komerciniai garso ir vaizdo pranešimai neturi būti skirti nepilnamečiams ir neturi skatinti besaikio alkoholio vartojimo;
- (f) komerciniai garso ir vaizdo pranešimai neturi daryti žalingo moralinio ar fizinio poveikio nepilnamečiams. Todėl pasinaudodami nepilnamečių nepatyrimu ir patiklumu, komerciniai pranešimai tiesiogiai neskatina jų pirkti gaminių ar paslaugą, tiesiogiai neskatina nepilnamečių savo tėvus ar kitus asmenis įtikinti, kad šie nupirktų reklamuojamus gaminius ar paslaugas,

nesinaudoja ypatingu nepilnamečių pasitikėjimu tėvais, mokytojais ar kitais asmenimis arba be reikalo nerodo į pavojingą padėtį patekusių nepilnamečių.

3h straipsnis

1. Remiamos garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugos ir paslaugos, kuriose įtrauktas prekių rodymas programose, atitinka šiuos reikalavimus:
 - (a) jokiais aplinkybėmis negalima daryti įtakos tokių garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų turiniui ir, tam tikrais atvejais, jų rodymo laikui tokiu būdu, kuris turėtų poveikį žiniasklaidos paslaugos teikėjo redakcinei atsakomybei ir nepriklausomybei;
 - (b) jose neturi būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, ypač darant specialias reklamines nuorodas į šias prekes ar paslaugas;
 - (c) žiūrovai turi būti aiškiai informuojami apie egzistuojantį rėmimo susitarimą ir (arba) prekių rodymą programose. Būtina aiškiai parodyti, kad programos yra remiamos, pradžioje, programos metu ir (arba) jos pabaigoje programai tinkamu būdu pateikiant rėmėjo pavardę (pavadinimą), logotipą ir (arba) kitą identifikavimo ženklą, pavyzdžiui, nuorodą į jo produktą (-us) ar paslaugą (-as) arba jų skiriamąjį ženklą; Apie prekių rodymą programose turi būti aiškiai informuojama programos pradžioje, kad nebūtų klaidinamas žiūrovas.
 2. Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų negali remti įmonės, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako produktų gamyba ar pardavimas. Taip pat garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugose neturi būti rodomi tabako produktai ar cigaretės arba įmonių, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako produktų gamyba ar pardavimas, produktai.
 3. Kai įmonės, kurių veikla apima medicinos produktų gamybą ar pardavimą ir medicininį gydymą, remia garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugas, jose gali būti reklamuojamas įmonės vardas ar jos įvaizdis, tačiau negalima reklamuoti konkrečių medicinos produktų ar medicininio gydymo, skiriamų tik pagal receptus toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas.
 4. Žinios ir naujausios žinios neturi būti remiamos ir jose draudžiamas prekių rodymas programose. Prekių rodymas draudžiamas vaikams skirtose garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugose ir dokumentiniuose filmuose.“
- (7) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- (a) 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„kūriniai, bendrai sukuriami pagal Europos bendrijos ir trečiųjų šalių sudarytus susitarimus, susijusius su garso ir vaizdo sektoriumi, ir atitinkantys kiekviename iš šių susitarimų apibrėžtus reikalavimus.“

- (b) 3 straipsnis išbraukiamas.
 - (c) 4 dalis tampa 3 dalimi.
 - (d) 5 straipsnis išbraukiamas.
- (8) 7 straipsnis išbraukiamas.
- (9) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

1. Televizijos reklama ir teleparduotuvė yra lengvai atpažįstamos ir optinėmis ir (arba) akustinėmis priemonėmis visiškai atskiriamos nuo kitų programos dalių.
 2. Atskiri reklamos ir teleparduotuvės intarpai, išskyrus sporto programose, lieka išimtimi.“
- (10) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Kai reklama ar teleparduotuvė įterpiamos laidų metu, valstybės narės užtikrina, kad nebūtų pakenkta programų vientisumui ir nebūtų pažeidžiamos autorių teisės.
 2. Televizijos filmus (išskyrus kelių dalių filmus, serialus, pramogines programas ir dokumentinius filmus), kinematografijos darbus, programas vaikams ir naujienų programas galima nutraukti įterpiant reklamą ir (arba) teleparduotuves vieną kartą per 35 minutes.
- Reklama ar teleparduotuvė neturi būti įterpiama transliuojant religines apeigas.“

- (11) 12 ir 13 straipsniai išbraukiami.
- (12) 16 ir 17 straipsniai išbraukiami.
- (13) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

1. Trumpai reklamai, pavyzdžiui, reklamos intarpams, teleparduotuvės intarpams, skirtas laikas per vieną valandą neturi viršyti 20 %.
 2. 1 dalis netaikoma paties transliuotojo pranešimams apie savo programas ir pagalbiniam su tomis programomis tiesiogiai susijusiems elementams, rėmimo pranešimams ir prekių rodymui programose.“
- (14) 18a straipsnis panaikinamas.

- (15) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Šios direktyvos nuostatos taikomos *mutatis mutandis* televizijos programoms, skirtoms tik reklamai ir teleparduotuvėms, taip pat televizijos programoms, skirtoms tik savireklamai. Šioms programoms netaikomas 3 skyrius, 11 straipsnis (reklamos intarpų taisyklės) ir 18 straipsnis (reklamos ir teleparduotuvių trukmė).“

- (16) 19a straipsnis išbraukiamas.

- (17) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Nepažeisdamos 3 straipsnio nuostatų, valstybės narės, deramai atsižvelgdamos į Bendrijos teisės aktus, gali nustatyti kitokias sąlygas nei išdėstytos 11 straipsnio 2 dalyje ir 18 straipsnyje dėl programų, kurios skirtos tik šalies teritorijai ir kurių negali tiesiogiai ar netiesiogiai priimti vienos ar daugiau valstybių narių visuomenė, transliavimo arba dėl programų, kurios neturi didelio poveikio atsižvelgiant į jų auditorijos dalį, transliavimo.

- (18) 22a ir 22b straipsniai išbraukiami.

- (19) 23a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

2 dalies e punkto frazė „televizijos programų transliavimo paslaugomis“ pakeičiama „garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugomis“.

- (20) Įterpiamas toks 23b straipsnis:

„23b straipsnis

1. Valstybės narės garantuoja nacionalinių reguliavimo institucijų nepriklausomybę ir užtikrina, kad jos vykdys savo įgaliojimus nešališkai ir skaidriai.
2. Nacionalinės reguliavimo institucijos teikia viena kitai ir Komisijai šios direktyvos nuostatomis taikyti reikalingą informaciją.“

- (21) 25 ir 25a straipsniai išbraukiami.

- (22) 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Ne vėliau kaip [...], o vėliau – kas du metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos su pakeitimais taikymo ataskaitą ir, jei reikia, teikia pasiūlymus, kurie padėtų ją suderinti su

pokyčiais garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų srityje, ypač atsižvelgiant į technologijų pažangą ir sektoriaus konkurencingumą.“

2 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004²³ iš dalies keičiamas taip:

Priedo „Direktyvos ir reglamentai“, nurodyto šio reglamento 3 straipsnio a dalyje, 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo: 3g–3h straipsniai²⁴ ir 10–20 straipsniai²⁵. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva .../.../EB²⁶.“

3 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki , įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

Valstybės narės, tvirtindamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

²³ OL L 364, 2004.12.9, p. 1.

²⁴ OL L xxxx, p xxx.

²⁵ OL L 298, 1989.10.17, p. 23.

²⁶ OL L xxxxx, p. xxx.